Aktuální informace – leden 2021

Část A – Chemické látky a směsi

- **543/2020 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností**

  Datum účinnosti od: 1.1.2021
  Předpis mění:565/1990 Sb.; 455/1991 Sb.; 586/1992 Sb.; 593/1992 Sb.; 13/1997 Sb.; 166/1999 Sb.; 56/2001 Sb.; 634/2004 Sb.; ***350/2011 Sb.****; 134/2016 Sb.*
  Odkaz na návrh zákona a důvodovou zprávu: ***Sněmovní tisk č. 678/0***

  Předmět úpravy:

  Mění se a doplňuje zejména vymezení povinnosti dovozců, distributorů a následných uživatelů stanovených nebezpečných chemických směsí a předmětů poskytovat informace Ministerstvu zdravotnictví, a to prostřednictvím portálu spravovaného Evropskou agenturou pro chemické látky. Mění sankce za nesplnění výše uvedené povinnosti.

  Oznamování podle chemického zákona (§ 22):

  Zákon č. 350/2011 Sb. ukládá povinnost poskytnout MZd informace o detergentech a nebezpečných chemických směsích. Informace se poskytují v elektronické podobě prostřednictvím registru CHLAP. Od 1.1.2021 ale dochází ke změně:

  - (1) Dovozce nebo následný uživatel, který jako první uvádí na trh Evropské unie na území České republiky směs, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, je povinen před prvním uvedením této směsi na trh poskytnout Ministerstvu zdravotnictví prostřednictvím portálu spravovaného Evropskou agenturou pro chemické látky informace o jejím vlivu na zdraví v rozsahu a způsobem stanoveným v příloze VIII nařízení CLP.
  - (2) Distributor, který na území České republiky uvádí na trh směs, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, je povinen před prvním uvedením této směsi na trh poskytnout Ministerstvu zdravotnictví prostřednictvím portálu spravovaného Evropskou agenturou pro chemické látky informace o jejím vlivu na zdraví v rozsahu a způsobem stanoveným v příloze VIII nařízení CLP, pokud tyto informace nebyly poskytnuty podle odstavce 1 nebo distributor mění označení této směsi. Povinnost podle předchozí věty může za distributora splnit dodavatel, pokud se tak dohodnou; odpovědnost za splnění této povinnosti má nadále distributor.
  - (5) Dovozce, následný uživatel nebo distributor podle odstavců 1 a 2 je v případě, že dojde ke změně podle oddílu 4.1 části B přílohy VIII nařízení CLP, povinen provést před uvedením směsi v pozměněné podobě na trh aktualizaci informací poskytnutých podle odstavců 1 nebo 2 v rozsahu a způsobem stanoveným v této příloze. Výrobce nebo distributor podle odstavců 3 a 4 je povinen každou změnu informací poskytnutých Ministerstvu zdravotnictví oznámit ve lhůtě 45 dnů od změny informací.

  Termíny pro oznamování nebezpečných směsí dle přílohy VIII nařízení (má-li směs více použití, uplatní se dřívější termín):

  - Od 1. 1. 2021 chemické směsi pro spotřebitelské a profesionální použití
  - Od 1. 1. 2024 chemické směsi pro průmyslové použití
  - Od 1. 1. 2025 směsi již oznámené podle čl. 45 odst. 1 (databáze CHLAP) do data výše uvedeného, pokud do té doby nedojde ke změně popsané v oddíle 4.1 části B Přílohy VIII.

  Je vydán **metodický výklad MZd** k postupu oznamování nebezpečných směsí v souladu s přílohou VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 řeší podrobnosti – doporučujeme přečíst.

  Nově i oznamování látek v předmětech do databáze SCIP (od 5.1.2021):

  (7) Dodavatel předmětu, který obsahuje SVHC látku v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních, je povinen před uvedením předmětu na trh poskytovat informace do databáze vedené Evropskou agenturou pro chemické látky (databáze SCIP, podle Čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 o odpadech).

- **467/2020 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů**

  Datum účinnosti od: 24. listopadu 2020
  Vydáno na základě: 309/2006 Sb.
  Předpis mění: 361/2007 Sb.

  Předmět úpravy: ostatní – bezpečnost práce

  Důvodem novely je povinnost transponovat směrnici Komise (EU) 2020/739 ze dne 3. června 2020, kterou se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/54/ES, pokud jde o zařazení SARS-CoV-2 na seznam rizikových faktorů pracovního prostředí, tedy biologických činitelů, o nichž je známo, že vyvolávají u člověka nakažlivé nemoci, a kterou se mění směrnice Komise (EU) 2019/1833. Dále směrnice Komise (EU) 2019/1833 ze dne 24. října 2019, kterou se mění přílohy I, III, V a VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/54/ES, pokud jde o úpravy čistě technického rázu.

  Je upravena tabulka č. 1 a tabulka č. 2 přílohy č. 7 části B k nařízení vlády č. 361/2007 Sb. Dále byl rozšířen seznam biologických činitelů o novou položku, a to o Koronavirus z Blízkého východu způsobující respirační syndrom (virus MERS), v rámci přílohy č. 7 části A (Seznam biologických činitelů a jejich zařazení do skupin 2, 3 nebo 4) k nařízení vlády č. 361/2007 Sb. Koronavirus z Blízkého východu způsobující respirační syndrom (virus MERS) je zařazen do skupiny 3. Dále je v nařízení vlády č. 361/2007 Sb., změněn název biologického činitele „lidský coronavirus“ na „Ostatní Coronaviridae známé jako patogenní“ a název biologického činitele „SARS coronavirus“ na „Koronavirus související s těžkým akutním respiračním syndromem (virus SARS)“, a to tak, aby byly názvy biologických činitelů v souladu se směrnicí (EU) 2019/1833.

Aktuální informace – leden 2021

Část B – Odpady

- **541/2020 Sb. Zákon o odpadech**

Datum účinnosti od: 1. ledna 2021
Předpis mění: 477/2001 Sb.; 76/2002 Sb.; 320/2002 Sb.; 167/2004 Sb.; 317/2004 Sb.; 444/2005 Sb.; 186/2006 Sb.; 222/2006 Sb.; 296/2007 Sb.; 25/2008 Sb.; 383/2008 Sb.; 9/2009 Sb.; 157/2009 Sb.; 223/2009 Sb.; 227/2009 Sb.; 281/2009 Sb.; 291/2009 Sb.; 297/2009 Sb.; 326/2009 Sb.; 77/2011 Sb.; 457/2011 Sb.; 18/2012 Sb.; 85/2012 Sb.; 165/2012 Sb.; 167/2012 Sb.; 69/2013 Sb.; 169/2013 Sb.; 344/2013 Sb.; 64/2014 Sb.; 184/2014 Sb.; 243/2016 Sb.; 298/2016 Sb.; 183/2017 Sb.; 225/2017 Sb.; 45/2019 Sb.;
Předpis ruší: 185/2001 Sb.; 275/2002 Sb.; 188/2004 Sb.; 7/2005 Sb.; 314/2006 Sb.; 34/2008 Sb.; 154/2010 Sb.; 31/2011 Sb.; 264/2011 Sb.; 229/2014 Sb.; 223/2015 Sb.; 383/2001 Sb.; 384/2001 Sb.; 237/2002 Sb.; 505/2004 Sb.; 41/2005 Sb.; 294/2005 Sb.; 352/2005 Sb.; 353/2005 Sb.; 124/2006 Sb.; 341/2008 Sb.; 351/2008 Sb.; 352/2008 Sb.; 374/2008 Sb.; 478/2008 Sb.; 54/2010 Sb.; 61/2010 Sb.; 65/2010 Sb.; 170/2010 Sb.; 285/2010 Sb.; 158/2011 Sb.; 249/2012 Sb.; 93/2013 Sb.; 178/2013 Sb.; 35/2014 Sb.; 105/2014 Sb.; 200/2014 Sb.; 321/2014 Sb.; 352/2014 Sb.; 27/2015 Sb.; 212/2015 Sb.; 248/2015 Sb.; 270/2015 Sb.; 83/2016 Sb.; 93/2016 Sb.; 94/2016 Sb.; 387/2016 Sb.; 437/2016 Sb.; 210/2018 Sb.; 130/2019 Sb.; 199/2019 Sb.; 200/2019 Sb.; 305/2019 Sb.;
*Odkaz na návrh zákona a důvodovou zprávu: **Sněmovní tisk č. 676/0***

Předmět úpravy:

Komplexně se mění právní úprava problematiky odpadového hospodářství, počínaje předcházením vzniku odpadu, přes různé způsoby nakládání s ním, až po pravidla jeho odstraňování, a to s cílem nejvyšší míry ochrany životního prostředí a zdraví lidí. Upravují se i práva a povinnosti osob při nakládání s odpady a působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství.

Metodické pokyny MŽP – vzhledem k nejasnostem a chybějícím prováděcím předpisům vydává MŽP postupně pokyny:

Název Metodického pokynu	Určeno pro
Nový zákon o odpadech Metodický pokyn odboru odpadů MŽP k některým povinnostem původců odpadů a provozovatelů zařízení určených k nakládání s odpady a při nakládání s některými odpady	Původci odpadů, Provozovatelé zařízení
Nový zákon o odpadech Metodické sdělení odboru odpadů MŽP k zajištění plnění povinnosti placení poplatku za ukládání odpadů na skládku.	Obce, původci odpadů, provozovatelé zařízení
Nový zákon o odpadech Metodické podklady Ministerstva vnitra k obecně závazné vyhlášce obce o stanovení obecního systému odpadového hospodářství.	Obce
Nový zákon o odpadech Metodické sdělení odboru odpadů MŽP k fungování obecního systému odpadového hospodářství.	Obce
Nový zákon o odpadech Metodické sdělení odboru odpadů MŽP k zajištění plnění povinností při ukládání odpadů na skládku.	Provozovatelé skládek, provozovatelé zařízení na úpravu KO, původci odpadů, obce

Přehled povinností původců odpadů:

Přehled nejdůležitějších povinností původců odpadů (včetně povinností obcí, jako speciálních původců odpadů), které nastavuje nový zákon o odpadech od 1. ledna 2021 s uvedením případného výkladu Metodickým pokynem:

1) Soustřeďování odpadů

Původce odpadu má povinnost dle § 13 odst. 1 písm. c) soustřeďovat odpady odděleně a za splnění technických podmínek pro ochranu životního prostředí a zdraví lidí (§ 30 odst. 1). Obecní úřad obce s rozšířenou působností může povolit upuštění od odděleného soustřeďování odpadů u původce odpadů dle § 30 odst. 3. Veškerý odpad soustřeďovaný neodděleně na základě povolení k upuštění od odděleného soustřeďování odpadů se zařazuje jako jeden druh odpadu podle Katalogu odpadů.

2) Dohoda o vlastnictví odpadu

Zákon umožňuje v § 5 odst. 2 uzavřít písemnou dohodu více původců odpadů, při jejichž činnosti vzniká odpad, aby smluvně stanovili jednoho z původců, který bude dále vystupovat jako původce všech společně produkovaných odpadů. Tento postup je vhodný například pro stavby, kde například generální dodavatel stavebních prací může působit jako původce všech odpadů z dané stavby, včetně odpadů vznikajících při činnosti subdodavatelů.

Obdobně se podle stejného ustanovení § 5 odst. 2 může vlastník věci (např. vlastník nemovitosti) dohodnout se subjektem, který provádí pro vlastníka věci práce, při nichž vzniknou odpady, že vlastníkem a původcem takových odpadů je smluvně vlastník věci (např. nemovitosti). Příkladem může být rekonstrukce kovových konstrukcí, kde vzniknou kovové odpady. Vlastník věci může mít zájem sám předat kovové odpady do zařízení ke sběru kovových odpadů.

Subjekt, který předává odpad do skladu odpadů před využitím, k úpravě před využitím nebo k využití odpadů, může s provozovatelem zařízení uzavřít písemnou smlouvu dle § 16 odst. 2, že odpad zůstává ve vlastnictví předávající osoby. Odpad musí být identifikovatelný a musí s ním být nakládáno odděleně od ostatních odpadů. Na výstupu ze zařízení může provozovatel zařízení uvedený odpad předat – výhradně vlastníkem odpadu stanovenému – provozovateli zařízení určeného k nakládání s tímto odpadem, nebo obchodníkovi. Toto ustanovení lze použít pro odpad, který původce produkuje, nebo pro odpad, který smluvně získal dle § 5 odst. 2.

Další zjednodušení přináší § 5 odst. 3, který opět na základě smlouvy, umožňuje, aby vlastník nemovitosti, ve které působí více původců komunálních odpadů a původců obalových odpadů, vystupoval jako jediný původce a vlastník komunálních odpadů a obalových odpadů z dané nemovitosti. Využívat této úpravy mohou zejména administrativní centra, obchodní centra a různé areály. Jak již bylo uvedeno, lze tento postup uplatnit pouze pro komunální a obalové odpady. Přitom se nesmí jednat o odpady z domácností.

3) Vedlejší produkt

Zákon o odpadech nově upravil i tzv. vedlejší produkt (§ 8). Jedná se výstup z výroby, který ale není jejím cílem. Mohou to být zbytky plechu po vysekání dílů pro výrobu. Protože nedošlo ke změně materiálové povahy, jedná se o fyzikálně i chemicky o původní vstup do výroby. Za vedlejší produkt (dříve označován jako „vedlejší produkt výroby") je považována movitá věc, vzniklá při výrobě, která nebyla cílem výroby, pokud: vzniká jako nedílná součást výroby, její další využití je zajištěno, její další využití je možné bez dalšího zpracování způsobem jiným, než běžná výrobní praxe a její další využití je v souladu s jinými právními předpisy nebo přímo použitelnými předpisy EU a současně jsou splněna kritéria pro jednotlivé materiály pro posouzení splnění předchozích podmínek (pokud jsou stanovena prováděcími předpisy nebo přímo použitelnými předpisy EU). Oproti úpravě platné do 31. 12. 2020 má MPO a MŽP zmocnění k úpravě řady parametrů a kritérií pro posouzení vedlejšího produktu. Jakkoli je tento institut výhodný jako součást opatření pro předcházení vzniku odpadů, administrativní náročnost a nejistota uplatnění tohoto postupu odrazovala od jeho aplikace a výrobní podniky (původci odpadů) ponechávali tento potenciálně vedlejší produkt raději v odpadovém režimu, kde byla jasná pravidla.

4) Nakládání s nebezpečnými odpady

U původce odpadu musí být nebezpečný odpad shromažďován (soustřeďován v místě jeho vzniku) odděleně podle druhů za podmínky, že uložení odpadu v místě shromažďování nepřesáhne 1 rok (§ 11 odst. 3 písm. a). Technické podmínky pro soustřeďování nebezpečných i ostatních odpadů musí (dle Metodického pokynu MŽP z 23. 12. 2020, bodu 1.7 Technické podmínky soustřeďování odpadů do doby účinnosti nové vyhlášky o Podrobnostech nakládání s odpady splňovat požadavky § 5 a § 6 vyhlášky č. 383/2001 Sb., ve znění k 31. 12. 2020.

5) Shromažďování odpadu

Zákon přináší zjednodušení pro např. řemeslníky a malé firmy, které provádí své činnosti mimo provozovnu (např. v bytech nebo domech fyzických osob, v jiných firmách atd.) a vzniká jim odpad, tak mohou (§ 11 odst. 3 písm. b) zákona č. 541/2020 Sb.) vzniklý ostatní odpad (na jednom místě vzniklý) v množství max. 20 t (jednorázový odvoz) převézt na svoji (vhodnou) provozovnu. Takto soustředěný odpad smí být na provozovně uložen po dobu max. 1 roku. Dále s tímto odpadem nakládá, jako by odpad vznikl na této provozovně.

6) Sklad odpadů

V této souvislosti je nutné upozornit původce odpadů, že pokud by mělo dojít ke shromažďování odpadů na provozovně, které vznikly na jeho jiné provozovně, musí mít pro jejich přijetí schválený sklad odpadů. V případě, že by do skladu nebezpečného odpadu na jedné provozovně měly být převáženy nebezpečné odpady z jiné provozovny stejného subjektu, je nutné postupovat dle § 78 - ohlašování přepravy nebezpečných odpadů přepravovaných ze své provozovny.

S účinností nového zákona o odpadech je sklad odpadů (ostatních i nebezpečných) zařízením pro skladování odpadu. Sklad se může nacházet pouze na pozemku, určeném územním rozhodnutím, nebo územním souhlasem, nebo ve stavbě, kolaudované k takovému účelu (§ 31 odst. 1).

Pokud jde o nový sklad (nově provozovaný po 1. 1. 2021), postupuje provozovatel v souladu s novým zákonem o odpadech (§ 22 a související). Požadavky na formální obsah žádosti i provozního řádu stanoví dosud nevydaná prováděcí vyhláška.

V případě, že provozovatel skladu toto zařízení provozoval již v roce 2020, má povinnost podat žádost o nový souhlas v rozsahu požadavků nové prováděcí vyhlášky (dosud nepublikované) do 30. 6. 2021 na příslušný krajský úřad. Bez podání žádosti do 30. 6. 2021 lze stávající sklad odpadů provozovat do konce roku 2021 dle § 153 odst. 4.

Povolení provozu zařízení (skladu odpadů) je vykonatelné (§ 22 odst. 5) až dnem nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí (nebo jiného odpovídajícího rozhodnutí stavebního úřadu). Provozovatel tedy nejdříve musí získat souhlas s provozem zařízení, ten je podkladem k vydání příslušného rozhodnutí dle stavebního zákona, umožňující provoz zařízení. Až poté je rozhodnutí k souhlasu s provozem zařízení dle zákona č. 541/2020 Sb. vykonavatelné.

Pokud by se jednalo o sklad výhradně ostatních odpadů s maximální okamžitou kapacitou do max. 100 t odpadů (§ 21 odst. 3) - Příloha č. 4 bod 12 nového zákona o odpadech, lze takový sklad provozovat bez povolení krajského úřadu. Provozovatel skladu pak má povinnost ohlásit změny údajů o zařízení v souladu s § 95 odst. 1 zákona o odpadech. Ohlášení musí proběhnout do 31. 12. 2021 prostřednictvím ISPOP.

Jednotlivým skladům budou krajskými úřady přidělena počátkem roku 2022 identifikační čísla skladů, která se použijí pro hlášení podávaná v roce 2022 za rok 2021. Do doby přidělení identifikačního čísla skladu odpadu se dle Metodického návodu použije IČP.

7) Stavební a demoliční odpady

Zákon o odpadech zpřísňuje podmínky pro nakládání se stavebními a demoličními odpady. Např. § 15 odst. 2 písm. f) stanoví, že při odstraňování stavby, provádění stavby nebo údržbě stavby je původce odpadů povinen dodržet postup pro nakládání s vybouranými stavebními materiály určenými pro opětovné použití, vedlejšími produkty a stavebními a demoličními odpady tak, aby byla zajištěna nejvyšší možná míra jejich opětovného použití a recyklace, přičemž tuto problematiku má upravovat prováděcí vyhláška, která počátkem roku 2021 nebude účinná. Podle Metodického pokynu bude do účinnosti vyhlášky zákonná povinnost splněna, pokud původce zamezí mísení vybouraných recyklovatelných a opětovně použitelných odpadů s jinými odpady a zejména s nebezpečnými odpady a látkami. Následně bude vyhláška stanovovat, jaké všechny materiály musí být soustřeďovány odděleně.

8) Evidence odpadů

Vedení průběžné evidence odpadů v roce 2021 a ohlašování odpadů za rok 2021 se provede dle Metodického pokynu dle vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, včetně používaných kódů nakládání s odpady (příloha č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb.). Forma hlášení tedy bude pro rok 2021 stejná jako pro rok 2020. Odlišně, v souladu s novým zákonem o odpadech, se v roce 2022 hlášení za rok 2021 podává až k 28. 2. 2022 a limit pro ohlašování nebezpečných odpadů je zvýšen (pro hlášení za rok 2021 a následující) na 600 kg. Do tohoto limitu tedy není nutné hlášení podávat (pokud původce

odpadů nepřekročí limit 100 t ostatních odpadů, který se nezměnil). Pro dosažení limitu je i nadále rozhodující součet za všechny provozovny jednoho subjektu (jedno IČO) za příslušný ohlašovací rok.

Příloha č. 1 příručky ***Evidenční kódy nakládání*** s odpady (v textu nově uvedena příloha č. 13 vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady): pro celý rok 2021 platí původní kódy nakládání s odpady podle přílohy č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb. (pro evidenci ve 2021 i pro hlášení odpadů za 2021)!!!

9) Smlouva před vznikem KO a SO

Pro původce odpadů plyne z § 15 odst. 2 písm. c) zákona č. 541/2020 Sb., další nová povinnost mít pro běžně produkovaný komunální odpad a stavební a demoliční odpad písemnou smlouvu před jejich vznikem. Ustanovení požaduje mít předání uvedených skupin odpadů podle § 13 odst. 1 písm. e) v odpovídajícím množství zajištěno písemnou smlouvou před jejich vznikem. Pokud původce takovou smlouvu pro komunální odpady nemá uzavřenou, měl by jí co nejdříve uzavřít, aby se vyhnul případným postihům. V případě stavebních a demoličních odpadů zákon o odpadech požaduje uzavření smlouvy před zahájením činnosti, která povede k jejich vzniku.

10) Informace o odpadu, základní popis odpadů

Zákon o odpadech požaduje v § 15 odst. 2 písm. d), aby původce odpadu provozovateli zařízení nebo obchodníkovi s odpady předal informace o původci odpadů a předávaném odpadu (při dodávce odpadu, při první z opakovaných dodávek odpadu). V případě předání odpadu k uložení na skládku odpadů (§ 15 odst. 2 písm. e) se tyto informace doplňují o základní popis odpadu. A protože zde opět chybí prováděcí vyhláška, postupuje původce odpadu v souladu s úpravou platnou před účinností zákona č. 541/2020 Sb. (dle Metodického pokynu) až do konce roku 2021. Jedinou změnou je nutnost uvedení parametru výhřevnosti odpadu v základním popisu odpadu. Pokud lze stanovit parametry a vlastnosti odpadu úsudkem, pak lze dle Metodického pokynu stanovit úsudkem i parametr výhřevnosti. V praxi půjde zejména o skutečnost, zda odpad má výhřevnost větší nebo menší než 6,5 MJ/kg.

11) Předávání odpadů

Zákon dále stanovil obecnou povinnost, tedy i povinnost původce odpadů dle § 13 odst. 1 psím. e) předávat odpady do zařízení pro nakládání s odpady a to:

- přímo nebo prostřednictvím dopravce odpadu pouze do zařízení určeného pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu nebo za podmínek podle § 16 odst. 3 do dopravního prostředku provozovatele takového zařízení,
- obchodníkovi s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu, popřípadě dopravci odpadu určenému tímto obchodníkem, nebo
- na místo určené obcí podle § 59 odst. 2 a 5.

Z toho vyplývá, že k převodu vlastnictví nemůže dojít dříve než přijetím do zařízení. V důsledku toho bude nutné pravděpodobně změnit dosavadní smlouvy s odvozci odpadů, aby byly v souladu s požadavkem nového zákona o odpadech.

Speciálním případem je situace (§ 16 odst. 3), kdy přepravu odpadu do svého zařízení zajišťuje provozovatel zařízení a při nakládce je provedeno kompletní převzetí odpadu podle § 17 odst. 1 písm. b) a c). V takovém případě se může provozovatel zařízení stát na základě smlouvy vlastníkem odpadu okamžikem zahájení přepravy. V takovém případě má všechny povinnosti provozovatele zařízení ve vztahu k tomuto odpadu stanovené tímto zákonem od okamžiku zahájení přepravy.

12) Zapojení do obecního systému

Zákon o odpadech umožňuje původcům odpadů (právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání) uzavřít s obcí smlouvu o zapojení do obecního systému nakládání s komunálními odpady. Tuto skutečnost (ve vztahu k původci odpadů) upravuje § 62 odst. 2, který současně vymezuje druhy odpadů, které mohou být za stanovených podmínek předávány obci (do obecního sytému). Jedná se o komunální odpad, nebo odpady z obalů z obalů papíru, plastů, skla a kovů. Současně zákon osvobozuje původce těchto odpadů, od vedení průběžné evidence těch odpadů, které předala do obecního systému (jedná-li se o veškerý produkovaný odpad daného druhu na dané provozovně). Pokud by měl původce ale i jiné provozovny, na kterých by daný druh odpadu nepředával do obecního systému, vedl by za takovou provozovnu pro daný druh odpadu průběžnou evidenci odpadů, případně by i odpad ohlašoval, dosáhl-li by ohlašovacího limitu. Stejně by vedl i evidenci odpadu (nepředané části), jehož část by do obecního systému nepředal.

13) Povinnost odděleného soustřeďování KO od občanů (např. nákupní centra)

V § 62 odst. 1 pak zákon stanoví povinnost podnikatelským subjektům, které umožňují ve své provozovně nepodnikajícím fyzickým osobám odkládání komunálního odpadu, vzniklého v rámci jeho provozovny, musí zajistit místa pro oddělené soustřeďování odpadu – minimálně pro odpady papíru, plastů, skla, kovů a biologického odpadu. Jedná se o nově nastavenou povinnost. Podle důvodové zprávy k návrhu zákona o odpadech v tomto opatření vidí MŽP velký prostor ke zlepšení a navýšení recyklace. MŽP tím cílí například nákupní centra. Pokud není například v rámci velkých obchodních center zavedeno oddělené soustřeďování, končí velké množství recyklovatelných odpadů odstraněním nebo při nejlepším energetickým využitím.

14) Obchodník s odpady

Nově je zákonem upraven institut obchodníka s odpady (§ 26, § 44). Obchodník s odpady je oprávněn odpad převzít (i když sám neprovozuje zařízení pro nakládání s odpady), přepravovat jej a obchodovat s ním. Převzít odpad nesmí od nepodnikající fyzické osoby. Obchodník musí mít pro svoji činnost povolení krajského úřadu a musí za přijatý odpad poskytnout úplatu osobě, která mu odpad předala. Obchodník vystupuje v evidenci odpadů jako partner.

15) Zprostředkovatel

Nově vymezeným subjektem je zprostředkovatel nakládání s odpady (§ 45). Jedná se o subjekt, který je smluvně zmocněn původcem odpadu, aby jeho jménem zajistil předání odpadu do zařízení, se kterým má uzavřenou smlouvu o předání odpadů do

zařízení. Zprostředkovatel má ohlašovací povinnost vůči místně příslušnému krajskému úřadu dle svého sídla. Zprostředkovatel nevystupuje v evidenci odpadů.

16) Nové časové limity na přepravu odpadu v rámci ČR

Pro přepravu odpadu jsou vymezeny povinnosti v § 46 a neliší se od povinností dle zákona č. 185/2001 Sb. Nově je však v § 46 odst. 3 vymezeno, že přeprava odpadu na území ČR nesmí přesáhnout 24 hodin pro odpad ze zdravotnické nebo veterinární péče, v ostatních případech je limit stanoven na max. 48 hodin. Přeprava nebezpečných odpadů dle § 78 vyžaduje přechozí ohlášení do systému SEPNO, obdobně jako před účinností nového zákona o odpadech.

17) Ukončení činnosti na provozovně

Zákon v § 15 odst. 3 stanovuje povinnost původci odpadů, aby v případě ukončení činnosti na provozovně, předal zde soustředěné odpady do zařízení oprávněného k jejich přijetí. Pokud by tak neučinil, nastupuje povinnost vlastníka nemovitosti dle § 15 odst. 4, který má povinnost případné odpady, které ponechal původce odpadů na provozovně, předat do 60 dnů na příslušné zařízení. K předání jej může ve stejné lhůtě vyzvat i kontrolní orgán.

18) Kompostování jako způsob předcházení vzniku odpadů

Pro některé původce odpadů bude zajímavá i nová možnost předcházení vzniku odpadů, a to umožněním kompostování biologicky rozložitelného materiálu z vlastní produkce dle § 12 odst. 3. Podmínkou je, že kompostování bude probíhat za aerobních podmínek rozkladu, bez vzniku zápachu a metanu. Výsledný kompost musí původce využít pro svoji potřebu nebo jej lze předat (splňuje-li podmínky zákona o hnojivech) jinému subjektu. Nevyužitý kompost se ale stává odpadem.

V § 12 odst. 4 je upravena možnost předat movitou věc k opětovnému použití jiné osobě, a to přímo nebo prostřednictvím jiné osoby. V takovém případě se nejedná o odpad. § 12 odst. 5 upravuje možnost předat takovou věc na místo určené obcí. Vzhledem k tomu, že se jedná o využívání obecního systému, nelze tuto variantu využívat původci odpadů, kteří nejsou smluvně účastni v systému obce pro nakládání s komunálním odpadem.

19) Odpad ze zdravotní a veterinární péče

Zákon se v § 88 a násl. věnuje odpadu ze zdravotní a veterinární péče. Nejedná se přitom pouze o odpad vznikající ve zdravotnických a veterinárních zařízeních. Zákon např. řeší případy zdravotní péče poskytované v domácnosti, nebo v zařízeních sociální péče, odpady z tetovacích salonů nebo protidrogových center. Ale i z veterinární péče, poskytované v domácnosti atd. Pokud právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání nakládá s více než 10 tunami odpadů ze zdravotní nebo veterinární péče za rok, má dle § 90 odst. 1 zákona, povinnost zajistit nakládání s těmito odpady prostřednictvím fyzické osoby, odborně způsobilé pro nakládání s uvedenými skupinami odpadů a také dle § 90 odst. 3 a 4 proškolit zaměstnance ohledně nakládání s takovými odpady, a to s minimální frekvencí 1 za 3 roky. Doklady o školení se uchovávají nejméně 5 let.

20) Povinnosti provozovatelů lékáren

Pro provozovatele lékáren jsou ve vztahu k léčivům z domácností nastaveny povinnosti v §91 zákona. Toto ustanovení ukládá povinnost odděleného soustřeďování odpadů z léčiv z domácností odděleně od ostatních odpadů, kterých je původcem - § 91 odst. 1. Dle ustanovení § 91 odst. 2 má provozovatel lékárny novou povinnost ohlašovat přijaté odpady z léčiv z domácností, které v daném čtvrtletí předal provozovateli příslušného zařízení, krajskému úřadu, a to čtvrtletně s termínem do 30 dnů po skončení daného čtvrtletí. Formuláře pro ohlašování budou součástí prováděcí vyhlášky, která k 31. 12. 2020 nebyla vydána.

21) Poplatky za uložení na skládku

Účinností zákona č. 541/2020 Sb. nabývají účinnosti i nově stanovené poplatky za uložení odpadů na skládku. Výši stanovuje příloha č. 9 zákona. Plátcem poplatku je provozovatel skládky, poplatníkem je osoba, která odpad na skládku předává a je jeho vlastníkem. Jedinou odchylkou je komunální odpad, jehož původcem je obec, i když dodavatelem odpadu na skládku je například svozová firma (provozovatel zařízení). Tato odchylka souvisí s možností uplatnění výjimky pro komunální odpad dle § 157 nového zákona o odpadech.

Poplatek ve výši dílčího základu za ukládání využitelných odpadů je pro rok 2021 stanoven na 800 Kč/t a do roku 2030 progresivně roste až na 1 850 Kč/t. Naproti tomu zbytkový odpad je v roce 2021 ve výši poplatku za skládkování dle zákona č. 185/2001 Sb. a narůstá pozvolna na cílovou hodnotu 800 Kč/t. Pro uložení nebezpečných odpadů na skládku je poplatek po celou dobu ve výši 2 000 Kč/t2. Pro vybrané technologické odpady, které jsou využity k technickému zabezpečení skládky (využité na konstrukční prvky skládky) je poplatek po celé období stanoven na 45 Kč/t a pro odpady ze starých ekologických zátěží je poplatek nastaven na 1 000 Kč/t. Poplatek za komunální odpad, který splňuje množstevní kritérium dle Přílohy č. 12 je podle § 157 odst. 4 pouze 500 Kč/t. Pro uplatnění této výjimky je stanoveno v příloze č. 12 pro rok 2021 množství 0,2 t na obyvatele a rok. Rozhodný počet obyvatel pro stanovení množství odpadu pro uplatnění výjimky je stanoveno ČSÚ k 1. 1. roku předchozího před poplatkovým obdobím.

Přestupky původce odpadů řeší § 118. Pokud je původce odpadů současně i provozovatelem zařízení (sklad odpadů), pak se na něj vztahují i přestupky uvedené v § 119. V obou případech mohou pokuty dosahovat až 25 mil. Kč.

- **8/2021 Sb. Vyhláška o Katalogu odpadů a posuzování vlastností odpadů (Katalog odpadů)**

Datum účinnosti od: 27. ledna 2021
Vydáno na základě: 541/2020 Sb.

Předmět úpravy:

Tato vyhláška upravuje Katalog odpadů a postup pro zařazování odpadu podle Katalogu odpadů. Dále pak

- obsah školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu,
- obsahové náležitosti zadání hodnocení nebezpečných vlastností odpadu,

- metody a postup hodnocení nebezpečných vlastností odpadu,
- doplňující limitní hodnoty a kritéria pro nebezpečné vlastnosti odpadu HP 9, HP 14 a HP 15,
- podrobnosti provádění vzorkování odpadů,
- způsob provádění laboratorních zkoušek, analýz a ekotoxikologických a mikrobiologických testů odpadů a dalších zkoušek odpadů,
- obsahové náležitosti osvědčení, sdělení a dokumentační právy.

Příloha č. 2 příručky ***Katalog odpadů*** (v textu stále uvedena příloha vyhl. č. 93/2016 Sb.): **do 31.12.2023 se odpady zařazují ke druhu podle vyhlášky č. 93/2016 Sb. o katalogu odpadů!** Podle nové vyhlášky č. 8/2021 Sb. o Katalogu odpadů a posuzování vlastností odpadů se odpadu ke druhu odpadů zařazují **až od 1.1.2024**!

Nebezpečná vlastnost HP 14 Ekotoxický může být do 27.1.2024 posuzována podle tabulky č. 1.1 v příloze č. 1 k vyhlášce č. 94/2016 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu.

- **542/2020 Sb. Zákon o výrobcích s ukončenou životností**

Datum účinnosti od: 1. ledna 2021
Pozn. k úč.: výj. § 69
Odkaz na návrh zákona a důvodovou zprávu: ***Sněmovní tisk č. 677/0***

Předmět úpravy:

Nová úprava problematiky výrobků s ukončenou životností. Nový zákon upravuje

- pravidla pro předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků,
- regulace obsahu nebezpečných látek ve vybraných výrobcích,
- práva a povinnosti výrobců při uvedení vybraných výrobků na trh,
- zpětný odběr či sběr výrobků s ukončenou životností, a to s cílem zajistit co největší podíl jejich opětovného použití a recyklace,
- zvláštní pravidla pro nakládání s výrobky s ukončenou životností včetně jejich využití a odstranění.
- práva a povinnosti osob při nakládání s výrobky s ukončenou životností a
- působnost správních orgánů.

Zákon se vztahuje pouze na tzv. vybrané výrobky, kterými jsou elektrozařízení, baterie nebo akumulátory, pneumatiky a vozidla.

Aktuální informace – leden 2021

Část C – Ochrana a využití vod

- **544/2020 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách**

Datum účinnosti od: 1. února 2021
Pozn. k úč.: výj. viz čl. VIII
Předpis mění:254/2001 Sb.; 97/1993 Sb.; 240/2000 Sb.; 274/2001 Sb.; 334/1992 Sb.; 258/2000 Sb.
*Odkaz na návrh zákona a důvodovou zprávu: **Sněmovní tisk č. 556/0***

Předmět úpravy – základní přehled změn:

A) K zákonu č. 254/2001 Sb. o vodách

Mění se a stanoví podmínky odstranění vodních děl za účelem obnovy přirozených koryt drobných vodních toků.

Mění se a stanoví podmínky operativního řízení v období sucha a stavu nedostatku vody, k tomu se

- definují pojmy sucha a stavu nedostatku vody,
- stanoví povinnost zpracování plánů pro zvládání sucha a stavu nedostatku vody, jeho obsah a projednání,
- stanoví hierarchie priorit způsobů užití vody pro účely sestavení plánu pro sucho,
- ustanovují orgány pro sucho a stav nedostatku vody a jejich složení,
- zřizuje předpovědní služba pro sucho,
- stanoví podmínky vyhlášení mimořádného stavu (stav nedostatku vody) a kompetence při něm,
- upravuje vymezení přestupků.

Mění se měření vody a povinnost hlášení pro vodní bilanci (body, 3.3.4, 3.5): Měřit množství vody, se kterou nakládá, a předávat výsledky tohoto měření příslušnému správci povodí postupem podle § 22 odst. 2 (hlášení vodní bilance, bod 3.4) je povinen

a) oprávněný, který má povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1 (odběr povrchových vod) nebo § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 (odběr podzemních vod) v celkovém množství alespoň 1 000 m^3 vody v kalendářním roce nebo 100 m^3 vody v kalendářním měsíci,

b) oprávněný, který má povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 5 (jiné nakládání s povrchovými vodami), § 8 odst. 1 písm. b) bodů 2 až 5 (podzemní vody: akumulace, snižování hladiny, obohacování, jiné nakládání) nebo § 8 odst. 1 písm. d), e) nebo f) (čerpání vod za účelem získání tepelné energie, čerpání znečištěných podzemních vod, užívání důlní vody) v celkovém množství alespoň 6 000 m^3 vody v kalendářním roce nebo 500 m^3 vody v kalendářním měsíci,

c) ten, kdo má povolení k nakládání s vodami v množství alespoň 6 000 m^3 vody v kalendářním roce nebo 500 m^3 vody v kalendářním měsíci, které jsou přírodním léčivým zdrojem nebo zdrojem přírodních minerálních vod nebo které jsou vyhrazeným nerostem.

Pozor, s tím přímo souvisí i změna ohlašování vodní bilance – rozšíření povinných osob. **Prvně za rok 2021** (do 31.1.2022)!

Mění se povinnost vlastníka vodních děl (§ 59 odst. 1 písm. k) zákona):

- provést poprvé nejpozději do 6 měsíců od jeho zprovoznění a pak jedenkrát za dva roky prostřednictvím osoby odborně způsobilé pověřené MŽP technické revize vodního díla ohlášeného podle § 15a zákona a výsledky těchto revizí předávat do 30 pracovních dnů od provedení revize vodoprávnímu úřadu. Vlastník vodního díla je povinen odstranit zjištěné závady ve lhůtě do 60 dnů od provedení revize.

Upřesnění vodních děl, které podléhají technickobezpečnostnímu dohledu (§ 61 odst. 2-3 zákona):

Technickobezpečnostnímu dohledu podléhají vodní díla, která slouží ke vzdouvání a zadržování vody. Jde o

a) přehrady, hráze a jezy, s výjimkou příčných staveb v korytech vodních toků a přilehlých územích, jejichž výška od paty hráze po korunu je nižší než 1 m a celkový objem vzduté vody nepřesahuje 1 000 m^3, nebo pevných a nepohyblivých příčných vzdouvacích staveb, v korytech vodních toků, jejichž pevná přelivná hrana je převýšena nade dnem v podjezí méně než 1,5 m,

b) stavby na ochranu před povodněmi,

c) stavby, které se k plavebním účelům zřizují v korytech vodních toků nebo na jejich březích,

d) stavby k využití energetického potenciálu povrchových vod, s výjimkou příčných staveb uvedených v písmenu a), a

e) jiné stavby sloužící ke vzdouvání nebo zadržování vody, s výjimkou nádrží zcela zahloubených v zemi bez vzdouvacího prvku, slepých ramen, vodovodních řadů a vodojemů, kanalizačních sítí a rekreačních bazénů.

Dále technickobezpečnostnímu dohledu podléhají stavby odkališť a hydrotechnických štol a tunelů.

Změna odborně způsobilé osoby, která smí provádět technickobezpečnostní dohled nad vodními díly I. až III. kategorie na pověřenou osobu. Pověřená osoba je povinna

a) zajistit kontinuální výkon technickobezpečnostního dohledu v potřebném rozsahu a personálním složení, a to i v době povodní, živelních pohrom a krizových situací,

b) oznámit Ministerstvu zemědělství přeměnu právnické osoby a změnu personálního, materiálního a technického vybavení vztahujícího se k výkonu technickobezpečnostního dohledu, a to neprodleně po realizaci této změny,

c) provádět technickobezpečnostní dohled nad vodními díly v souladu s obecně závaznými předpisy a technickými požadavky, zejména z hlediska jejich bezpečnosti, stability a možných příčin poruch,

d) vést evidenci technickobezpečnostního dohledu vybraných údajů o vodních dílech a o výkonu technickobezpečnostního dohledu u určených vodních děl, nad kterými provádí technickobezpečnostní dohled v rozsahu a způsobem stanoveným vyhláškou,

e) předávat údaje z jimi vedené evidence technickobezpečnostního dohledu podle písmene d) Ministerstvu zemědělství nejpozději za kalendářní čtvrtletí vždy do 15. dne prvního měsíce následujícího čtvrtletí v rozsahu a způsobem stanoveným vyhláškou.

Změna povinností vlastníků a stavebníků vodních děl při technickobezpečnostním dohledu (§ 62 odst. 4-5 zákona): Vlastník, případně stavebník je povinen u vodních děl zařazených do I. až III. kategorie oznámit neprodleně stanovení pověřené osoby,

případně její změnu Ministerstvu zemědělství. Totéž platí pro vodní díla IV. kategorie, u kterých neprovádí technickobezpečnostní dohled vlastník, případně stavebník sám, ale prostřednictvím pověřené osoby.

Při provádění technickobezpečnostního dohledu je vlastník, či stavebník vodního díla zařazeného do I. až IV. kategorie povinen

a) určit fyzickou osobu odpovědnou za výkon technickobezpečnostního dohledu a oznámit její jméno, příjmení, adresu bydliště, popřípadě pracoviště a číslo telefonu příslušnému vodoprávnímu úřadu; u vodních děl IV. kategorie se za osobu odpovědnou za technickobezpečnostní dohled považuje vlastník vodního díla, pokud neurčil jinou osobu,

b) přizvat příslušný vodoprávní úřad k prohlídce vodního díla podle § 61 odst. 1, a to u staveb I. kategorie jedenkrát ročně, u staveb II. kategorie jedenkrát za 2 roky, u staveb III. kategorie jedenkrát za 4 roky a u staveb IV. kategorie jedenkrát za 10 let,

c) předkládat u vodních děl I. až IV. kategorie zápis o prohlídce v termínech podle písmene b) příslušnému vodoprávnímu úřadu,

d) předkládat u vodních děl I. až III. kategorie zprávy o výsledcích technickobezpečnostního dohledu v termínech podle písmene b) nebo, nastaly-li mimořádné okolnosti dotýkající se bezpečnosti vodního díla, příslušnému vodoprávnímu úřadu,

e) předat u vodních děl I. až III. kategorie příslušnému vodoprávnímu úřadu program technickobezpečnostního dohledu nebo jeho změnu.

Změna u odběrů povrchových vod, za které se neplatí poplatek: pro zachování mezinárodně významných mokřadů v lužních lesích, pro postřikování skladovaného dříví vodou, pro napouštění vodních nádrží k akumulaci povrchové vody pro závlahy zemědělských plodin a školkařských výpěstků podle podmínek platného povolení k nakládání s vodami.

B) K zákonu č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu

Hlavní změny:

- doplňují se pravomoci provozovatele vodovodu přerušit nebo omezit dodávku vody bez předchozího upozornění, pokud je mu při stavu nedostatku vody příslušným stanoveným orgánem omezeno nebo zakázáno nakládání s vodami,
- je-li vyhlášen stav nedostatku vody podle zákona o vodách, může krajská nebo ústřední komise pro sucho dočasně omezit užívání pitné vody z vodovodu pro veřejnou potřebu na dobu nejdéle 3 měsíců, tuto dobu lze za stanovených podmínek nejvýše o 3 měsíce prodloužit.

Přehled změn podle na okruhů, kdy jsou v rámci daného okruhu popsány změny jednotlivých paragrafů:

Zdroj: Mgr. Kateřina Holendová, Verlag Dashöfer

Suchá novela vodního zákona [zákon č. 544/2020 Sb. mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách] s účinností od 1. února 2021.

1) Vodní linie (§ 2 odst. 13, 14, § 21 VZ)

Ministerstvo zemědělství (MZe) v rámci své evidence vodních toků bude nově evidovat tzv. vodní linie, což bude kontinuálně propojená síť vodních toků a ostatních vodních linií. Ostatní vodní linií je myšlena tekoucí povrchová nebo podzemní voda neodpovídající definici vodního toku podle § 43 vodního zákona. Tato kontinuální síť bude přerušena pouze místy, kde dochází k přirozenému vsakování. Důvodem pro zpřesnění evidence je zpřehlednit evidenci povrchových vod tak, aby byly vedeny i povrchové vody mimo vodní tok. Jedná se např. o povrchové vody, které se nacházejí v hlavních meliorační zařízeních, plavebních kanálech nebo v náhonech. Tyto informace jsou významné pro uživatele vody, ale i pro správce vodních toků.

Nakládání s vodami (§ 5, § 8, § 38 VZ):

2) Odpadní vody ze staveb (§ 5 VZ)

Znovu, stejně jako předposlední novelou vodního zákona zákonem č. 113/2018 Sb. (účinnost 1. 1. 2019), dochází ke změně podmínek, za nichž je možno nakládat s vodami. Především se podstatně zpřísnila likvidace odpadních vod ze staveb. Dochází nově a opětovně k vymezení přípustných způsobů likvidace odpadních vod. Důvodová zpráva k tomu uvádí: „Na prvním místě je upřednostňováno odvádění odpadních vod kanalizací. Není-li kanalizace v místě k dispozici a je-li to v souladu s vodním zákonem, pak lze odpadní vodu po jejím vyčištění likvidovat vypouštěním do vod povrchových nebo podzemních. V případě technické neproveditelnosti předchozích dvou způsobů odvádění odpadních vod lze odpadní vody akumulovat v nepropustné jímce (žumpě) s následným vyvážením akumulovaných vod na zařízení schválené pro jejich likvidaci.”

Znamená to, že máme přesně stanovené pořadí možností likvidace odpadních vod. Jiné možnosti (např. závlahy) nejsou dle vodního zákona možné. Je zde nutné uvést, že za technickou neproveditelnost se považuje také nepřiměřená finanční náročnost určité výše uvedené možnosti likvidace odpadních vod.

3) Srážkové vody ze staveb (§ 5 VZ)

Změna se dotýká též srážkových vod (povrchové vody vzniklé dopadem atmosférických srážek), kdy je nutné zabezpečit omezení odtoku těchto vod, a to buď:

- akumulací a následným využitím,
- vsakováním na pozemku,
- výparem,
- zadržováním a řízeným odváděním, nebo
- kombinací výše uvedených způsobů.

Tyto změny se netýkají pouze nových staveb, ale budou vodoprávními úřady vyžadovány i při žádostech o změnu stavby před jejím dokončením, užívání stavby nebo při rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nebo rozhodnutí o změně v užívání stavby.

4) Vypouštění odpadních vod do vod podzemních (§ 38 VZ)

Jedním ze způsobů, kterým je možno odvést odpadní vodu, je její vypuštění do vod podzemních přes půdní vrstvy (nikoliv přímo, to je zakázané – § 38 odst. 9 VZ). Tento způsob je ale možný pouze ze staveb pro bydlení (z jedné nebo několika územně souvisejících), staveb pro rodinnou rekreaci nebo z jednotlivých staveb poskytujících ubytovací služby.

Dosud bylo ve vodním zákoně definováno, že se jedná o výjimečný způsob nakládání. Nově byl termín „výjimečně" nahrazen textem „lze povolit výjimečně, pokud není v daném případě technicky možné nebo s ohledem na zájmy chráněné tímto zákonem nebo jinými právními předpisy možné nebo žádoucí vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Povolení vypouštění odpadních vod do vod podzemních podle věty druhé nelze vydat bez souhlasného vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, která posoudí vliv vypouštění odpadních vod na jakost podzemních vod." Osobou s odbornou způsobilostí je zde myšlena osoba s odbornou způsobilostí v hydrogeologii.

Výjimečnost takového vypouštění spočívá tedy především v tom, že není možné předmětné odpadní vody odvést pomocí kanalizace na centrální čistírnu odpadních vod či vypustit do vod povrchových (jak bylo popsáno výše).

Ani tato novela vodního zákona nepomohla vyřešit otázku jednotlivých zemědělských objektů, ve kterých odpadní vody vznikají také převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech a u nichž se nenacházejí žádné povrchové vody a kanalizaci není možné vzhledem k finanční náročnosti možné vybudovat. Odpadní vody z těchto zemědělských staveb i nadále není možné vypouštět do vod podzemních (a o závlaze ani nemluvě).

5) Měření množství vody (§ 10 odst. 1 VZ)

Novela přináší nové povinnosti pro ty, kteří mají povolený odběr povrchových nebo podzemních vod alespoň ve výši 1000 m^3 ročně nebo 100 m^3 měsíčně. Bude nutné povolené odběry ve výše uvedeném rozsahu měřit, evidovat a výsledky předávat správci povodí (§ 22 odst. 2 VZ).

Tato povinnost se vztahuje nejen na nově povolené odběry, ale především na stávající již (i dávno) povolené odběry. A to i pokud je reálně odebíráno (podzemní/povrchové) vody méně, než jsou zákonem stanovené limity pro měření. Rozhodující pro povinnost měření povoleného množství vody a následné ohlašovací povinnosti je hodnota uvedená v povolení. A zároveň stačí pouze „splnění" jedné z těchto hodnot: buď měsíční (100 m^3) nebo roční (1000 m^3).

Dosud měly výše uvedené povinnosti odběry v rozsahu: 6000 m^3 ročně, resp. 500 m^3 měsíčně. Snížením těchto limitů má za cíl již několikrát zmiňovaný boj se suchem, konkrétně větší informovanost o odběrech v dané oblasti (tedy spíše o jejich reálných hodnotách). Takto získané hodnoty budou též k dispozici komisi pro zvládání sucha, jejích činnost bude popsána níže v textu.

6) Odlehčovací komory na jednotné kanalizaci (§ 8 odst. 3 VZ)

Novelou vodního zákona č. 113/2018 Sb. byla zrušena výjimka z charakteru pro vody přepadající z odlehčovacích komor. Nově byly považovány za odpadní vody a podle toho s nimi mělo být zacházeno – bylo nutné požádat o povolení k vypouštění odpadních vod z těchto komor. S tím souvisí i povolení množství i jakosti takových to vod v souladu s vodním zákonem.

Lehký zmatek do této změny vneslo novelizované ustanovení § 8 odst. 3 písm. g) VZ, kde bylo uvedeno: „povolení k nakládání s vodami není třeba k vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor chránících stoky jednotné kanalizace před hydraulickým přetížením, do vod povrchových". Což znamenalo, že jsme měli dva druhy odlehčovacích komor: ty, co povolení nepotřebovaly (na stokové síti), a ty, co povolení potřebovaly (sloužící k ochraně samotné čistírny odpadních vod). Kromě dvojkolejnosti pro odlehčovací komory je nutné zmínit také to, že odpadní vody z odlehčovacích komor nejsou schopné splnit limity, které jsou požadovány nařízením vlády č. 401/2015 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod.

Ale to vše je minulost. Aktuální novelou vodního zákona je provedena změna výše uvedeného ustanovení § 8 VZ tak, že již žádné odlehčovací komory nebudou potřebovat povolení k vypouštění odpadních vod. Po účinnosti této novely, bohužel, nastane zase rozdrobenost reálného stavu. Budou existovat odlehčovací komory, které budou mít povolení k vypouštění odpadních vod a s tím spojené povinnosti. Dále budou odlehčovací komory, které také v souladu se zákonem žádné povolení k vypouštění odpadních vod mít nebudou. A zároveň tu bude určitý okruh odlehčovacích komor, jejichž provozovatelé mají podané žádosti o povolení vypouštění odpadních vod. Zde bude nutné postupovat v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (nejčastěji vezme žadatel svou žádost zpět – § 66 odst. 1).

Je nutné upozornit, že nedošlo k novelizaci § 89b písm. f) VZ – osvobození od poplatku za vypouštění odpadních vod –, kdy se od poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových osvobozuje vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace podle § 8 odst. 3 písm. g) VZ splňujících technické požadavky pro jejich stavbu a provoz stanovené právním předpisem, kterým se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích.

Právním předpisem, kterým se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích, je myšlena vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů. V případě, že zde uvedené technické požadavky nebude odlehčovací komora splňovat, bude vypouštění odpadních vod z této odlehčovací komory podléhat poplatkům za vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Nicméně výše uvedená vyhláška zatím neprošla novelizací, neobsahuje technické požadavky, takže v tuto chvíli jsou všechny odlehčovací komory osvobozeny od předmětného poplatku.

7) Souhlas (§ 17 VZ)

K realizaci vrtů pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, z nichž se neodebírá nebo nečerpá podzemní voda, a ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je následné využití průzkumného díla na stavbu k jímání podzemní vody nebo pro vrty pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, je potřeba souhlasu vodoprávního úřadu. Nově je uzákoněna povinnost, v případě podání žádosti o souhlas k výše uvedeným záměrům v případech, kdy se záměr nachází v ochranném pásmu stanoveném podle lázeňského zákona, předložit vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v hydrogeologii vždy.

Dokumenty týkající se oficiálně vyhlášených lázeňských míst v České republice a ochranných pásem přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod jsou k nalezení na https://www.mzcr.cz/dokumenty-ochranna-pasma-a-lazenska-mista/.

8) Oprávnění zaměstnanců povodí a pověřených odborných subjektů ke vstupům na pozemky (§ 21 odst. 7 VZ)

Novelizované ustanovení § 21 VZ zpřesňuje oprávnění zaměstnanců správců povodí a pověřených odborných subjektů při výkonu jejich činnosti stanovené zákonem. Konkrétně jde o umožnění vstupu a vjezdu na cizí pozemky nebo stavby v souvislosti se zjišťováním stavu povrchových a podzemních vod, kdy vlastníci nebo uživatelé těchto pozemků a prostor jsou povinni vstup umožnit. S tím souvisí i novelizované znění ustanovení § 53 VZ, kdy v pochybnostech o rozsahu povinností nebo oprávnění správců povodí a správců vodních toků rozhoduje příslušný krajský úřad. Před novelou to bylo Ministerstvo zemědělství ČR.

9) Závadné látky (§ 39 VZ)

Novela zavádí výjimku pro skladování látek, které jsou používané k výrobě pitné vody a pro čištění komunálních vod: nově není pro ně požadovaná opakovaná zkouška těsnosti. Podmínkou pro neprovádění opakované zkoušky těsnosti je nezbytné umístění skladovací nádrže s těmito látkami v záchytné vaně.

10) Technickobezpečnostní dozor (§ 61 a § 62 VZ)

Přidání zmocnění pro Ministerstvo zemědělství ČR, na základě kterého ministerstvo vytvoří databázi TBD nad vodními díly v ČR (dále jen „databáze"). Databáze má sloužit jednak pro evidenci vodních děl, podléhajících technickobezpečnostnímu dohledu, a dále pro evidenci, kontrolu a aktualizaci základních údajů souvisejících s prováděním technickobezpečnostního dohledu a povinných dokumentů a pro kontrolu provádění TBD nad vodními díly. Cílem databáze je předejít havarijním stavům vodních děl.

Nově definována je pověřená osoba (§ 2 odst. 15 vodního zákona) – právnická osoba pověřená rozhodnutím Ministerstva zemědělství ČR k provádění technickobezpečnostního dohledu nad vodními díly. Byly uzákoněny její povinnosti, stejně jako případy, kdy jí může býti pověření k TBD odebráno.

Vodní díla, která podléhají TBD, jsou nově uvedena v § 61 odst. 1. Jedná se o:

- přehrady, hráze a jezy (s výjimkou příčných staveb v korytech vodních toků a přilehlých územích, jejichž výška od paty hráze po korunu je nižší než 1 m a celkový objem vzduté vody nepřesahuje 1 000 m^3, nebo pevných a nepohyblivých příčných vzdouvacích staveb, v korytech vodních toků, jejichž pevná přelivná hrana je převýšena nade dnem v podjezí méně než 1,5 m);
- stavby na ochranu před povodněmi;
- stavby, které se k plavebním účelům zřizují v korytech vodních toků nebo na jejich březích;
- stavby k využití energetického potenciálu povrchových vod;
- jiné stavby sloužící ke vzdouvání nebo zadržování vody;
- odkaliště;
- hydrotechnické štoly a tunely.

I před novelou platilo, že vodní díla, která podléhají TBD, jsou rozdělena do kategorií I.–IV., a to podle rizika ohrožení lidských životů, možných škod na majetku v přilehlém území apod. Vodní díla patřící do kategorie I.–III. (např. přehrady) jsou známá a jejich evidenci najdeme na webových stránkách MZe.

Problémem jsou vodní díla kategorie IV., kde zákon umožnuje vlastníkům těchto děl provádět TBD. U vodních děl I.–III. kategorie to musí být pověřená osoba. A protože stát nemá přehled o všech vodních dílech IV. kategorie (jedná se např. o protipovodňová opatření, rybníky nebo poldry) a jejich stavu, byla uzákoněna výše uvedená databáze. Pověřené osoby mají za úkol předávat do databáze potřebná data u děl, kde provádí TBD. U vodních děl IV. kategorie, kde nedochází k plnění povinností TBD pověřenou osobou, neboť TBD může provádět sám vlastník, je nově uzákoněná povinnost předávat potřebná data do databáze pro vodoprávní úřady. Předpokládá se, že se bude jednat o 35 povinných a 58 nepovinných položek.

Přenesení povinností vlastníků vodních děl IV. kategorie povede vodoprávní úřady k poměrně velkému nárůstu práce těchto úřadů. Neboť vodních děl I.–III. kategorie je v ČR 460, počet vodních děl IV. kategorie se odhaduje řádově kolem 60 tisíc.

11) Zvládání sucha a stavu nedostatku vody (Hlava X, § 87a–87m VZ)

Na rozdíl od ochrany před povodněmi, která je ve vodním zákoně ukotvena již od schválení vodního zákona v roce 2001, a již opakovaně byla vyzkoušena její „funkčnost", ochrana před suchem až do této doby byla ve vodním zákoně řešena minimálně. Vodní zákon sice zná postupy, jak krátkodobě omezit nakládání s vodami (§ 6 a § 109 VZ), nicméně tyto paragrafy nejsou dostatečné k řešení sucha, které bylo v České republice naposledy v roce 2015. Z tohoto důvodu byla přidána celá nová Hlava X (§ 87a–87m VZ), která se týká ochrany před suchem.

Vodní zákon nově definuje (hydrologické) sucho jako výkyv hydrologického cyklu, který vzniká zejména v důsledku deficitu srážek a projevuje se poklesem průtoků ve vodních tocích a hladiny podzemních vod.

Dále vodní zákon definoval ještě „stav nedostatku vody" neboli dočasný stav s možným dopadem na základní lidské potřeby, hospodářskou činnost a životní prostředí, kdy v důsledku sucha požadavky na užívání vod převyšují dostupné zdroje vod a je nezbytné omezovat hospodaření s vodou a provádět další opatření.

Na obrázku níže vidíme, že nejdříve nastane sucho, posléze stav nedostatku vody a poslední stav, který už je extrémní a který se řeší postupy podle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, je krizový stav.

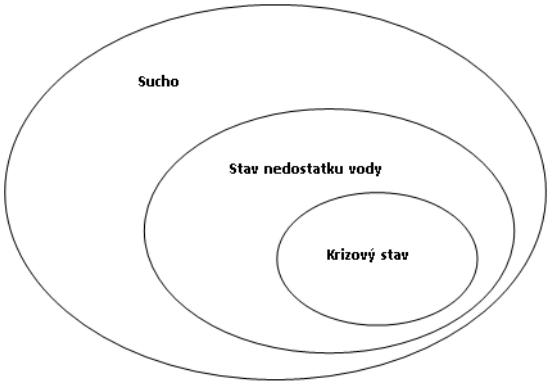

Právě z důvodu, aby se situace nemusela řešit postupy podle krizového zákona, jsou nově legislativně ukotveny postupy při stavu sucha a při stavu nedostatku vody. Podkladem pro řešení těchto situací bude Plán pro zvládání sucha a stavu nedostatku vody (Plán pro sucho), který se bude pořizovat pro území České republiky (pořizovatelem budou společně Ministerstvo zemědělství ČR a Ministerstvo životního prostředí ČR) a pro území kraje (pořizovateli budou jednotlivé krajské úřady).

Plán pro sucho bude podkladem pro práci vodoprávních úřadů při suchu, na jeho základě dojde k vyhodnocení nutnosti svolat komisi pro zvládání sucha a stavu nedostatku vody (dále jen „komise pro sucho"), která na jeho základě bude rozhodovat o opatřeních při stavu nedostatku vody.

Plán pro sucho bude mít 3 části: základní (popisnou), operativní a grafickou. Vodní zákon definoval, že jednotlivá opatření, uvedená v operativní části, při vyhlášeném stavu nedostatku vody v plánu pro sucho musejí odpovídat významu způsobu užití vody. Tyto způsoby užití vody se stanoví postupně od nejvýznamnějšího k méně významným takto:

- zajištění funkčnosti kritické infrastruktury podle předpisů upravujících krizové řízení a dalších provozů poskytujících nezbytné služby;
- zásobování obyvatelstva pitnou vodou;
- živočišná výroba, chov ryb a vodních živočichů, jako zemědělská výroba, a ekologická funkce vody;
- hospodářské využití nespadající pod písmena a) až c) a jiné využití s vazbou na místní zaměstnanost;
- ostatní využití.

Již výše v textu bylo uvedeno, že orgány pro zvládání sucha a stavu nedostatku vody (dále jen „orgán pro sucho") budou vodoprávní úřady nebo ústřední a krajské komise pro sucho. Je to obdoba ověřeného uspořádání při ochraně před povodněmi.

Důležitou součástí ochrany před suchem, obdobně jako v ochraně před povodněmi, bude předpovědní služba zabezpečená Českým hydrometeorologickým ústavem ve spolupráci se správci povodí.

Nejdůležitější částí Hlavy X jsou opatření, která může, ať už krajská, popřípadě ústřední komise pro sucho vydat. Jsou to tyto:

- obecné nakládání s povrchovými vodami bez náhrady upraví, omezí nebo zakáže;
- povolená nakládání s vodami bez náhrady upraví, omezí nebo zakáže;
- omezí užívání pitné vody z vodovodu pro veřejnou potřebu;
- uloží vlastníkovi vodního díla mimořádnou manipulaci na vodním díle nad rámec schváleného manipulačního řádu;
- nařídí vlastníkovi technického zařízení, které slouží pro odběr ze záložního zdroje vody, jeho zprovoznění, pokud je to technicky možné tak, aby bylo možné tento záložní zdroj vody využít;
- upraví minimální zůstatkový průtok nebo minimální hladinu podzemních vod stanovené v povolení k nakládání s vodami, nebo stanoví minimální zůstatkový průtok nebo minimální hladinu podzemních vod;
- nařídí vlastníkovi potřebného vodohospodářského zařízení jeho zprovoznění a poskytnutí k řešení stavu nedostatku vody, pokud je to technicky možné, nebo
- nařídí mimořádné sledování množství a jakosti vod.

Zde již vidíme, že komise pro sucho má v případě vyhlášení stavu nedostatku vody poměrně velké pravomoci, které by měly umožnit zabránění zhoršení stavu nedostatku vody tak, aby nebylo nutné pro mimořádnou situaci vyhlásit krizový stav.

Plány pro zvládání sucha budou obsahovat mimo jiné směrodatné limity a kritéria pro vyhlášení stavu nedostatku vody a hierarchii a popis opatření, které umožní zvládat stav nedostatku vody.

Z výše uvedeného vyplývá, že právní úprava nastavení postupů při suchu a stavu nedostatku vody je dobře nastavena. Předpokládám, že i při ověření její „funkčnosti" v praxi bude fungovat stejně dobře jako právní úprava ochrany před povodněmi. I když by bylo mnohem lepší, kdybychom je zkoušet v praxi vůbec nemuseli.

Aktuální informace – leden 2021

Část D – Ochrana ovzduší

- **492/2020 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 189/2018 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot**

  Datum účinnosti od: 1. ledna 2021
  Vydáno na základě: 201/2012 Sb.
  Předpis mění:189/2018 Sb.

  Předmět úpravy:

  Mění se obsahové náležitosti zprávy o emisích skleníkových plynů z pohonných hmot a dokladu o snížení emisí z těžby ropy.

- **565/2020 Sb. Nařízení vlády o podmínkách poskytnutí kompenzací nepřímých nákladů pro odvětví, u kterých bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku v důsledku promítnutí nákladů spojených s emisemi skleníkových plynů do cen elektřiny**

  Datum účinnosti od: 1. ledna 2021
  Vydáno na základě: 383/2012 Sb. Zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů

  Předmět úpravy:

  Nařízení stanovuje

  - odvětví, u kterých bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku v důsledku promítnutí nákladů spojených s emisemi do cen elektřiny (dále jen „způsobilé odvětví“),
  - pravidla pro určování výše kompenzací podle § 11 zákona,
  - provozní údaje předkládané ministerstvu podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona,
  - podrobnosti náležitostí žádosti o poskytnutí kompenzace (dále jen „žádost“) a vzor jejího formuláře a
  - postup při zprostředkování vyplácení kompenzace operátorem trhu.

Část F – Obaly

- **545/2020 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech**

Datum účinnosti od: 1. ledna 2021
Předpis mění: 477/2001 Sb.,
*Odkaz na návrh zákona a důvodovou zprávu: **Sněmovní tisk č. 679/0***

Předmět úpravy:

Úprava podmínek plnění povinnosti zpětného odběru a využití obalů z výrobků. Změna podmínek je provedena tak, aby nedocházelo k nepřiměřené zátěži malých podniků:

- změny v základních pojmech: opakovaně použitelný obal, kompozitní obal, oxo-rozložitelný plastový obal, biologický rozklad, ekomodulace, sběrné místo,
- úprava podmínek uvádění obalů na trh: obal nebo obalový prostředek po použití, pro které byl určen, po vynětí výrobku nebo všech jeho zbytků obvyklým způsobem, musí být dále opakovaně použitelný nebo využitelný procesem recyklace, energetického využití nebo biologického rozkladu,
- stanovení minimální hustoty sběrné sítě zpětného odběru obalů,
- úprava sdruženého plnění: uzavření smlouvy o zajištění plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů pouze s jednou autorizovanou obalovou společností ve vztahu ke všem obalům jí uváděným na trh nebo do oběhu,
- zavedení pověřeného zástupce pro zahraniční povinné osoby,
- navýšení výjimky (obaly do 300 kg/rok) pro vyloučení z plnění povinností § 10-15 zákona o obalech (zpětný odběr, využití odpadů z obalů, zápis do Seznamu osob/EKO-KOM, evidence): obrat navýšen z 4,5 mil. Kč na 25 mil. Kč,
- změny v průběžné evidenci obalů (evidence je vedena od původce odpadu až po jeho využití nebo po výstup z třídicího zařízení/z případě energetického využití nebo biologického rozkladu je vedena evidence až po zařízení určené pro nakládání s odpady),
- úprava práv a povinností autorizovaných obalových společností zajišťujících sdružené plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů,
- úprava způsobu stanovení výše poplatků za sdružené plnění povinností zpětného odběru a využití odpadů z obalů.

Změny v systému EKO-KOM pro rok 2021:

Nová odpadová legislativa velmi zásadně ovlivňuje nastavení odpadového hospodářství a oblast třídění a recyklace obalových odpadů. EKO-KOM představuje ty nejdůležitější systémové změny pro nastávající rok 2021 ve stručném přehledu:

Vedení evidence

V souvislosti s poměrně zásadními změnami evropské obalové legislativy, které se promítají i do české právní úpravy, dochází po dlouhé době i k zásadní úpravě rozsahu evidence obalů a obalových odpadů. Nová předpokládaná struktura Výkazu o produkci obalů by měla být platná od 1. 1. 2021. Poprvé by tedy podle ní měli podniky vykazovat v dubnu 2021.

Základem nového Výkazu zůstává stávající struktura evidence obalů, ale v souladu s novými předpisy je vyžadována podrobnější specifikace zejména kompozitních obalů a doplnění evidence o další údaje. V nové struktuře výkazu jsme se snažili předjímat i požadavky dosud neimplementované Směrnice EU o jednorázových plastových výrobcích tak, aby nemuselo v průběhu příštího roku dojít k dalším zásadním změnám.

Nový způsob vedení evidence obalů s množstvím názorných příkladů je podrobně vysvětlen v Metodice pro vyplňování čtvrtletních výkazů, kterou jsme pro klienty připravili.

Nové sazby poplatků za obaly a odměn pro obce a úpravce

Pro rok 2021 se tak v reakci na novou legislativu a měnící se ekonomické podmínky zvyšují platby městům a obcím za třídění obalového odpadu o průměrných 11 %. Současně se výrazně zvyšují platby třídícím linkám zejména v případě plastů.

Jednotkové sazby za tunu materiálu předaného k recyklaci se zvyšují podle jednotlivých druhů o 30 až 40 %, u některých až na dvojnásobek. Od toho si slibujeme silnou motivaci třídících linek ke zvýšení účinnosti dotřídění odpadu pro recyklaci, tedy ke zvýšení celkového množství odpadu předaného k recyklaci a omezení výmětů.

- Zvýšení sazeb úhrad obcím v průměru o 11 %.
- Zvýšení sazeb odměn za zajišťování sdruženého plnění v průměru o 9 %.
- Zvýšení odměn pro úpravce.

3.0 Připravovaná legislativa MŽP (zdroj: MŽP)

Připomínkové řízení:

- -

Vypořádání připomínkového řízení:

- Návrh vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady
- Návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit
- Návrh vyhlášky o podrobnostech nakládání s vozidly s ukončenou životností
- Návrh vyhlášky o stanovení způsobu výpočtu výše náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy
- Návrh vyhlášky o kritériích, při jejichž splnění je asfaltová směs vedlejším produktem nebo přestává být odpadem
- Návrh vyhlášky o provedení některých ustanovení zákona o obalech
- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí
- Návrh nařízení vlády o stanovení výše prostředků státního rozpočtu určených pro poskytnutí finančních kompenzací nepřímých nákladů pro odvětví, u kterých bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku v důsledku promítnutí nákladů spojených s emisemi skleníkových plynů do cen elektřiny, za rok 2020
- Návrh nařízení vlády o způsobu a kritériích stanovení minimálního zůstatkového průtoku
- Návrh vyhlášky o ochraně zemědělské půdy před erozí

Projednávání návrhů ve vládě:

- Návrh vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 49/2011 Sb., o vymezení útvarů povrchových vod

  Novela prováděcího předpisu – změna způsobu vymezení útvarů povrchových vod

- Návrh vyhlášky o provedení některých ustanovení zákona o obalech

  Předkládaná vyhláška upravuje nově rozsah vedení evidencí, rozsah a způsob ohlašování údajů z těchto evidencí, minimální rozsah ověření údajů autorizovanou obalovou společností (dále také „autorizovaná společnost“) a pravidla výpočtu využití odpadu z obalů.

- Návrh zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí a o změně některých zákonů (zákon o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí)

  Cílem předkládaného návrhu zákona je transpozice ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí do českého právního řádu. Navrhovaný zákon stanovuje příslušná práva a povinnosti výrobců (resp. osob uvádějících obaly nebo obalové prostředky na trh nebo do oběhu) tak, aby došlo k naplnění cílů směrnice.

Vládní návrhy zákonů projednávané v Parlamentu ČR:

- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty

  Novelou zákona se usiluje o zajištění jeho souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/.

- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 276/2003 Sb., o Antarktidě a o změně některých zákonů

  Hlavním cílem navrhované úpravy je uvést vnitrostátní právní úpravu do souladu se změnou přílohy II a novou přílohou VI Protokolu o ochraně životního prostředí ke Smlouvě o Antarktidě, který je znám také jako „Madridský protokol“.

- Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací právních předpisů Evropské unie v oblasti invazních nepůvodních druhů

  Hlavním účelem tohoto zákona je provedení adaptace právního řádu České republiky na oba přímo použitelné právní předpisy Evropské unie v oblasti používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře, resp. využívání invazních nepůvodních druhů.

4.0 Změny ostatních vybraných právních předpisů

Ostatní – chemické zbraně

- **459/2020 Sb. Vyhláška o provádění opatření souvisejících se zákazem chemických zbraní**

  Datum účinnosti od: 1. ledna 2021
  Vydáno na základě: 19/1997 Sb.
  Předpis ruší: 208/2008 Sb.

Ostatní - zemědělství

- **567/2020 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 48/2017 Sb., o stanovení požadavků podle aktů a standardů dobrého zemědělského a environmentálního stavu pro oblasti pravidel podmíněnosti a důsledků jejich porušení pro poskytování některých zemědělských podpor**

  Datum účinnosti od: 1. ledna 2021
  Vydáno na základě: 252/1997 Sb.
  Předpis mění: 48/2017 Sb.